

látky všech druhů, sukna atd. a »obchodem modním zbožím« následovně obchod s takovým zbožím. S tím souhlasí starší nařízení, která obchodníkům modním zbožím přidělují též obchod modním zbožím ozdobným. Kupci, kteří živnost ohlásili toliko jako obchod modním zbožím, jsou dle § 38 odst. 2 živ. ř. toliko k obchodu modním zbožím oprávněni (obch. a živn. kom. ve Vídni). Obchodníky modním zbožím sluší rozuměti obchodníky, kteří se zabývají nejen prodejem moderních látek, nýbrž i obchodem hotovými částmi oděvu modě podléhajícími všeho druhu. Obchodník modním zbožím jest oprávněn, jak se samo sebou rozumí, toliko k prodeji nikoli však k výrobě (obch. a živn. kom. v Brně). Obchodník zbožím soukenným a modním nemá práva přijímati objednávky na oděv, který má býti teprve zhotoven, a k tomu účelu bráti míru, třebaš práci přenechával oprávněným krejčím (obch. a živn. kom. v Budějovicích, v Praze). Na základě starých nařízení a zvyklostí náleží v obor obchodu zbožím modním každý oděv modě a vkusu podléhající. Obchodník modním zbožím smí tudíž také prodávati rukávníky a čepice (obch. a živn. kom. v Budějovicích), rovněž kápě plyšové i z kožešiny zhotovené (obch. a živn. kom. v Brně, a deštníky i slunečníky (obch. a živn. kom. v Praze), konečně i prádlo a potřeby toaletní (obch. a živn. kom. v Budějovicích).

Obchod zbožím osadnickým.

Dle stávajících ustanovení a zvyklostí vztahuje se obchod tento na všechny druhy léčiv a barviv jako: semen, kořenů, zelin, květů, dřev, kor, listů, hub, klovatin, pryskyřic, terpentínu, nerostů, hornin; chemických přípravků, solí, trestů, balsámů, likérů, vonných octů, šťávy citronové, tuků, rybích tuků, vosku, medu, čerstvých, sušených a zavařených plodin, cukru, kávy, čaje, kakao, vanilky, čokolády, cukrovaného ovoce, všech druhů koření, oleje olivového a lněného, ryb, sýra a pod. (dobrozdání obch. a živ. komory v Lublani). Rozdíl mezi prodejem zboží osadnického a obchodem zbožím tímto činiti nelze, neboť živ. řád nerozlišuje »obchod« od »prodeje« (roz. mín. vn. ze dne 2. března 1887 č. 2449). Tento rozdíl činí pouze zák. ze dne 23. června 1881 č. 62 ř. z. ve příčině nápojů lihových. Každý obchodník zbožím osadnickým jest sice oprávněn kupčiti tuky a předměty spotřebními jako uzeným masem, uzenicemi a pod., nepřísluší mu však oprávnění toto zboží vyráběti. Prodej masa surového podléhá úřední prohlídce a tudíž schválení místního úřadu (obch. a živ. komora v Celovci). Obchodníkům těmto přísluší též prodej lihových nápojů v zapečetěných láhvích, ovšem jen tehdy, zapraví-li dávku zák. ze dne 23. června 1881 č. 62 ř. z. stanovenou, dále drobný obchod petrolejem a pivem v láhvích. Též prodej cukrovinek ode dávna obchodníkům zbožím osadnickým příslušel. (Viz sbírku Freyovu a Mareschovu, Vídeň 1894, č. 968). Dle seznamu mín. obchodu navrženého vztahuje se obchod zbožím osadnickým na tyto předměty: jižní plodiny, oleje a tuky, ryby a výrobky z nich, výrobky zemědělské a moučné, ovoce, semena, lučebné látky pomocné a výrobky báňské, pryskyřice a chemické výrobky, barviva, barvy hlinité a lučebné, svíčky, mýdlo, nápoje a lihoviny, předměty spotřebné a lahůdky, zápalky. Seznam tento není však ještě konečně stanoven.

Obchod zbožím ozdobným náleží ke svobodným živnostem. Zbožím ozdobným vyrozumíváme druhy zboží, které neslouží potřebám nutným, nýbrž, jakožto předměty přepychové spíše ozdobě, okrase neb úpravě. Obchod tento bývá též označován jakožto obchod zbožím krátkým,